

Uchwała Nr VI/39/2011
Rady Powiatu w Brzozowie
z dnia 19 maja 2011 roku
w sprawie przekazania skargi [...]

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) w związku z art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.)

Rada Powiatu w Brzozowie uchwała, co następuje:

§ 1

1. Przekazuje się Staroście Brzozowskiemu do załatwienia według właściwości skargę [...] z dnia 18 kwietnia 2011 r. na działalność Naczelnika Wydziału Komunikacji, Transportu i Dróg Starostwa Powiatowego w Brzozowie, stanowiącą załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu w Brzozowie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Henryk Kozik
Henryk Kozik

Uzasadnienie

Pan Bolesław Wolanin pismem z dnia 18 kwietnia 2011 r. wniósł do Rady Powiatu w Brzozowie skargę na działalność Naczelnika Wydziału Komunikacji, Transportu i Dróg Starostwa Powiatowego w Brzozowie.

Zgodnie z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego /Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm./ rada powiatu jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności zarządu powiatu oraz starosty, a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych.

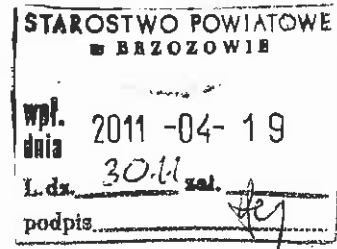
Organem właściwym do załatwienia skargi dotyczącej działalności pracownika Starostwa Powiatowego jest Starosta jako jego przełożony służbowy.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Henryk Kozik
Henryk Kozik

Sanok, dnia 18 kwietnia 2011 r.

Bolesław Wolanin
Prezes Przedsiębiorstwa Turystyczno - Handlowego
AVANTI Przewozy Regionalne s.c.
B. Wolanin, H. Sawiński, T. Wolanin
ul. Kościuszki 12, 38 - 500 Sanok

Rada Powiatu Brzozowskiego

ul. Armii Krajowej 1, 36 - 200 Brzozów

Na podstawie art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego wnoszę skargę na działalność **Pani inż. Ewy Kulon** (Naczelnik Wydziału Komunikacji, Transportu i Dróg). Niniejsza skarga dotyczy nienależytego wykonywania zadań przez pracownika Starostwa Powiatowego w Brzozowie, a co za tym idzie naruszenia praworządności oraz interesów prowadzonego przeze mnie przedsiębiorstwa. Poniższa skarga jest związana z postępowaniem **KD.7142.1.2011** dotyczącym wyrażenia zgody na korzystanie z przystanku autobusowego przy ulicy Armii Krajowej w Brzozowie.

Uzasadnienie

Z całego toku prowadzonego postępowania dotyczącego wyrażenia zgody na korzystanie z przystanku przy ulicy Armii Krajowej w Brzozowie wynika, że Pani inż. Ewa Kulon nie posiada dostatecznej wiedzy prawniczej w zakresie wydawania decyzji

administracyjnych. Dowodem na to jest załączone do powyższej skargi Jej pismo (a może decyzja) z dnia 4 marca 2011 r. Bardzo ciężko jest na podstawie tego pisma stwierdzić fakt, że stanowi ono decyzję. Dopiero dokładne przeanalizowanie unormowań zawartych w ustawie o samorządzie powiatowym pozwoliło stwierdzić, że w omawianej sprawie powinna zostać wydana decyzja (art. 38 ust. 1 i 2 zw. z art. 32 ust. 2 pkt. 3 ustawy o samorządzie powiatowym). Następnie zauważyć należy, że przedmiotowe pismo nie zawiera poszczególnych (niezbędnych) elementów tworzących decyzję a unormowanych w art. 107 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z tym przepisem omawiane pismo winno zawierać takie istotne elementy jak: podstawę prawną oraz pouczenie dotyczące czy i w jakim trybie służy stronie odwołanie się od niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia. Niezawarcie powyższego pouczenia spowodowało zaistnienie sytuacji, w której nie wiedziałem czy mogę, i w jaki sposób wyrazić swój sprzeciw wobec odmowy udzielenia zgody. Takie działanie jest sprzeczne z fundamentalną zasadą postępowania administracyjnego zawartą w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, mówiącą, że postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne.

Także inne działania podejmowane przez Panią Naczelnik w przedmiotowej sprawie świadczą o jej lekceważącym podejściu do mojego przedsiębiorstwa oraz co gorsze nie stosowaniu się do podstawowych zasad postępowania administracyjnego. Podstawowym zarzutem uzasadniającym powyższe stwierdzenie jest działanie godzące w zawartą w art. 6 kodeksu postępowania administracyjnego zasadę praworządności. Wskazany wyżej sposób wydania decyzji oraz kolejne działania, które zostaną opisane w skardze świadczą dobitnie o nie przestrzeganiu prawa, a więc działaniu niezgodnym z powyższą zasadą. Zgodnie z art. 9 zd. 2 kodeksu postępowania administracyjnego organy administracji publicznej mają obowiązek czuwania nad tym, aby strony uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznamości prawa. Aby taka sytuacja nie miała miejsca organ ma obowiązek udzielenia niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Niestety w toczącej się sprawie obowiązek ten nie został zrealizowany, gdyż nie zostałem poinformowany o przysługującym mi prawie odwołania oraz jego właściwym terminie, co może skutkować w obecnej sytuacji niemożnością odwołania się.

Kolejnym zarzutem, na którym opieram skargę jest niewłaściwe ustosunkowanie się Pani Naczelnik do kolejno składanych pism (zostały one załączone do skargi). Po pierwsze, po otrzymaniu decyzji 4 marca 2011 r. niezwłocznie ponowiłem prośbę pismem 9 marca 2011r o wydanie zgody na korzystanie z przystanku. W odpowiedzi otrzymałem jedynie skopiowaną wersję poprzedniej decyzji z wyłącznie zmienioną datą to jest dniem 17 marca

2011 r. Wynika z tego, że moja kolejna prośba nie została w ogóle rozpatrzona, a wydana decyzja pomimo zaistniałej możliwości nie została poprawiona. W wyniku powyższego postanowiłem wnieść prośbę o ponowne rozpatrzenie sprawy (pismo z dnia 4 kwietnia 2011 r., załączone do skargi). Pismo to zostało pozostawione bez odpowiedzi, co świadczy o kolejnym złamaniu podstawowych przepisów postępowania administracyjnego, tym razem dotyczących odwołania od decyzji. Gdyż zgodnie z art. 128 kodeksu postępowania administracyjnego, aby można było mówić o odwołaniu wystarczy żeby wynikało z niego niezadowolenie strony z wydanej decyzji. Takie niezadowolenie jednoznacznie wykazuje uzasadnienie zawarte w przytoczonym piśmie. Słuszność mojego twierdzenia podziela również niezwykle bogate w tej materii orzecznictwo mówiące, że przy ocenie wniesionego pisma czy jest ono odwołaniem należy kierować się jego treścią (wyrok NSA z dnia 2 stycznia 1988 r., SA/Wr 815/87; wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2006 r., I OSK 999/05). Z treści pisma na pewno to wynika. Dalszym błędem naruszającym przepisy prawa a związanym z omawianym pismem jest brak należytej reakcji na jego złożenie. Stosownie do art. 133 kodeksu postępowania administracyjnego Pani Naczelnik powinna w terminie 7 dni od otrzymania mojego pisma przesłać je organowi odwoławczemu. Do dnia dzisiejszego nie otrzymałem żadnego zawiadomienia to potwierdzającego.

Na tym etapie pojawiła się kolejna okazja do naprawienia wcześniejszych zaniedbań poprzez zastosowanie art. 132 kodeksu postępowania administracyjnego. Wystarczyło po prostu wydać nową decyzję, która by zastąpiła poprzednią wadliwą. Niestety taka okoliczność również nie nastąpiła.

Następny zarzut jest związany z uzasadnieniem wadliwej decyzji, a więc dotyczy podstawy negatywnego rozpatrzenia wniosku. Zostały tam zawarte dwie przesłanki, które świadczą o jak najbardziej lekceważącym stosunku do prowadzonej sprawy. Po zaznajomieniu się z nimi można stwierdzić, że albo Pani Naczelnik nie sprawdziła dość starannie podstawy prawnej swojej decyzji, albo jej jedynym celem było jak najszybsze uwolnienie się od problemu, jaki zaistniał w związku z wniesionym wnioskiem. Pierwszą przesłanką negatywnej decyzji jest teza, iż z przystanku przy ulicy Armii Krajowej korzysta już trzech innych przewoźników. Takie sformułowanie jest sprzeczne z zasadą swobodnej konkurencji. Mówi ona o tym, że podmioty rynkowe konkurują ze sobą poprzez przedstawianie korzystniejszych ofert, przy czym mają równe szanse realizowania swoich przedsięwzięć. Z kolei konsumenci korzystający z ich usług mają równy dostęp do ich oferty, czemu omawiana przesłanka jest zaprzeczeniem. Zadaniem organu administracji jest, aby dostęp obywateli (konsumentów) do jak najlepszej oferty przewoźników był w praktyce

realizowany. Takie sformułowanie stanowi nadużywanie pozycji dominującej na rynku i jest zakazane zgodnie z art. 9 § 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Według tego przepisu, a dokładniej jego § 2 pkt. 5 nadużyciem pozycji dominującej jest przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji, z czym w decyzji mamy bezsprzecznie do czynienia. Niewydanie zgody na korzystanie z przystanku argumentuje się tym, że już z niego korzysta trzech przewoźników jest wzorcowym tego przykładem. Wiele podobnych spraw było przedmiotem postępowania przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wielokrotnie w decyzjach racja zostawała przyznawana przedsiębiorcom, z czym wiązała się zgodnie z art. 106 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kara pieniężna nakładana na organy administracji publicznej (decyzja Nr RŁO Nr 19/2006, decyzja Nr RŁO Nr 9/2006, decyzja Nr RŁO Nr 17/2006, decyzja Nr RKR 80/2007). Drugą przesłankę odmowy stanowi twierdzenie, iż istniejąca zatoka autobusowa jest niewymiarowa i nie spełnia wymogów określonych w Rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Jak to możliwe w takiej sytuacji, że wymienionym wyżej trzem przewoźnikom została wydana zgoda na korzystanie z tego przystanku? W takim wypadku można przyjąć, że decyzja pozwalająca korzystać z przystanku tym przedsiębiorcom narusza przepisy prawa, bo jak można korzystać z przystanku, jeżeli nie spełnia on podstawowych wymogów, a więc stwarza on zagrożenie dla bezpieczeństwa przewoźników i konsumentów korzystających z niego. Takie uzasadnienie jest wyrazistym przykładem braku równego traktowania podmiotów w tym przypadku przedsiębiorców (kolejne naruszenie prawa). Dlaczego jeden podmiot można traktować według jednych zasad a drugi podmiot obowiązują już inne zasady? Takie zachowanie jest niezgodne z ustawą zasadniczą, ponieważ art. 32 Konstytucji wyraźnie mówi, że wszyscy są równi wobec prawa. Formułuje on także wprost zasadę, że każdy ma prawo do równego traktowania przez władze publiczne oraz, że nie można być dyskryminowanym w życiu gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny (omawiane uzasadnienie jest przejawem takiej dyskryminacji). Tak, więc taka decyzja Pani Naczelnik powinna być również przedmiotem postępowania przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co w odpowiednim czasie nie jest wykluczone. Kolejna przesłanka mówiąca o prawdopodobnym spotęgowaniu się utrudnieniu w ruchu w razie wyrażenia zgody jest również bardzo koloryzowana. Ponieważ jak zostało to zawarte w piśmie z dnia 4 kwietnia 2011 r. jest możliwe takie zsynchronizowanie odjazdów, że wspomniane utrudnienia nie będą miały miejsca.

Kończąc uzasadnianie powyższej skargi chciałbym również zaznaczyć, że działanie Pani Naczelnik naraża nasze przedsiębiorstwo na szkody materialne, co może poważnie wpłynąć na jego dalsze funkcjonowanie. Dlatego też rozważamy podjęcie odpowiednich kroków służących naprawieniu wyrządzonej szkody poprzez ewentualne rozwiązanie sprawy na drodze postępowania sądowego. Na obecną chwilę szkoda tzw. *damnum emergens*, czyli rzeczywista nie osiągnęła jeszcze dużych rozmiarów. Wystąpiły koszty związane z czynnościami technicznymi jak np. wielokrotnymi przyjazdami do miasta Brzozowa, co przy obecnych cenach paliw jest bardzo odczuwalne, niekiedy także konieczne są dalsze wyjazdy do Rzeszowa (gdź to tam odbywają się główne czynności związane z przyznaniem zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych). Również nie bez kosztów odbywa się pomoc prawna, jaką musieliśmy podjąć w związku z problemami, jakie zaistniały w tej sprawie. Z dużymi stratami finansowymi mamy do czynienia w sferze *lucrum cessans*, czyli korzyści finansowych, jakie nasze przedsiębiorstwo nie osiągnie w związku z opisywanym powyżej działaniem powodującym opóźnienie uruchomienia nowej linii przewozowej. Planowaliśmy jej uruchomienie wraz z początkiem maja, jednakże na skutek powyższych zaniedbań i błędów Pani Naczelnik, musimy odłożyć na późniejszy trudny do sprecyzowania termin. Należy zaznaczyć, że każdy taki miesiąc to strata około 30 tysięcy polskich złotych przychodu. Godzi to nie tylko w interes właścicieli przedsiębiorstwa, ale również pracowników (kierowców) a także ewentualnych nowych pracowników, których potrzeba zatrudnienia wynikała by z uruchomienia nowej linii przewozów. Proszę pamiętać jak ważne jest to, aby w obecnych czasach tworzyć nowe miejsca pracy, szczególnie na takich terenach gdzie mamy do czynienia z dużą skalą bezrobocia. To wszystko powoduje, iż powiat, jako jednostka samorządu terytorialnego będzie zgodnie z art. 417 § 1 odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez niezgodne (opisane w uzasadnieniu) z prawem działanie Pani Naczelnik przy wykonywaniu władzy publicznej.

Reasumując uważam, że powyższa skarga powinna być rozpatrzona z niezwykłą starannością i dokładnością ze względu na szereg błędów i zaniedbań poczynionych w związku z prowadzonym postępowaniem. Jest to niedopuszczalne, aby Naczelnik wydziału popełniał tak karygodne błędy świadczące o nieznajomości podstawowych przepisów prawa. Celem powyższej skargi jest żądanie podjęcia odpowiednich działań mających na celu naprawienia powstałych błędów tak, aby postępowanie można było uznać za zgodne z prawem. a my, jako właściciele przedsiębiorstwa moglibyśmy czuć zaufanie do organów Państwa.

Z uwagi na powyższe wnoszę o podjęcie odpowiednich kroków do wyjaśnienia powyższej skargi.

Z poważaniem

PREZES P T.H. AVANTI
Przewozy Regionalne s.c.

Włodanin

Załączniki:

1. kserokopia wniosku z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na korzystanie z przystanku autobusowego przy ulicy Armii Krajowej w Brzozowie,
2. kserokopia decyzji z dnia 4 marca 2011 r. w sprawie niewyrażenia zgody na korzystanie z przystanku autobusowego przy ulicy Armii Krajowej w Brzozowie,
3. kserokopia wniosku z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na korzystanie z przystanku autobusowego przy ulicy Armii Krajowej w Brzozowie,
4. kserokopia decyzji z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie niewyrażenia zgody na korzystanie z przystanku autobusowego przy ulicy Armii Krajowej w Brzozowie,
5. kserokopia pisma z dnia 4 kwietnia 2011 r. w sprawie ponownego rozpatrzenia wniosku,